

prima instanță: N. Corcea
instanța de apel: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

dosarul nr.3ra-1071/16

ÎNCHEIERE

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Pogreban Dorin,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pogreban Dorin împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului de sancționare, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016 prin care a fost admis apelul declarat de Inspectoratul General de Poliție, casată hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 12 noiembrie 2015 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 10 august 2015, Pogreban Dorin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului de sancționare, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că prin ordinul Inspectoratului General de Poliție din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 565 din 03 august 2015 a fost concediat din funcția de Inspector al Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Dubăsari, în legătură cu încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. c) și lit. e) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art.9 alin.(2) lit. d) Codul muncii și prevederilor fișei postului, prin absența fără motive întemeiate de la serviciu mai mult de 4 ore consecutive la data de 19 iulie 2015.

Indică că nu este de acord cu ordinul de concediere și îl consideră neîntemeiat și ilegal, deoarece contrar cerințelor art. 210 alin. (1) lit. a) Codul muncii, care stabilește, că sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziție, decizie, hotărîre), în care se indică în mod obligatoriu temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii, în motivarea ordinului de concediere pîrîtul a invocat doar temeiurile de fapt al aplicării sancțiunii sub formă de concediere, fără a indica și temeiurile de drept.

Susține că, potrivit art. 89 alin. (1) și (2) Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată, totodată, prin prisma prevederilor art. 90 din Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 89, 90, 210 355 din Codul muncii, art. 57 din Legea nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și Statutului polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, art. 26 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și prevederile Codului de procedură civilă.

Solicită anularea ordinului Inspectoratului General de Poliție din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 565 din 03 august 2015, restabilirea în funcția de Inspector al Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Dubăsari, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 23 septembrie 2015, Pogreban Dorin a depus cerere de completare și modificare a acțiunii împotriva Inspectoratului General de Poliție, în care a invocat că ulterior adresării în instanța de judecată, la 24 august 2015 pîrîtul i-a expediat copia ordinului nr. 579 ef. din 05 august 2015 cu privire la completarea ordinului nr. 565 din 04 august 2015.

Consideră că ordinul respectiv urmează a fi anulat, deoarece, contravine reglementărilor art. 81 alin. (3) din Codul muncii, în conformitate cu care ordinul de concediere în baza unei sancțiuni disciplinare se aduce la cunoștință angajatului cel târziu la data eliberării din serviciu, însă dînsul a fost eliberat din serviciu la data de 03 august 2015 în baza ordinului nr.565 ef.

În aceste condiții, susține că la 03 august 2015 au încetat relațiile de muncă cu pîrîtul, iar ordinul nr. 579 din 05 august 2015 cu privire la completarea ordinului de concediere a fost emis după încetarea raporturilor de muncă, și i-a fost adus la cunoștință după o perioadă de aproximativ de 30 de zile.

Mai menționează că din conținutul ordinului nr.579 ef. din 05 august 2015, rezultă că acesta completează ordinul din 04 august 2015, însă dînsul a fost concediat în baza ordinului din 03 august 2015, fapt care generează dubii referitor la legalitatea și temeinicia ordinului contestat.

Totodată, referitor la data emiterii ordinului nr. 579 ef. privind completarea ordinului de concediere, consideră că acesta nu corespunde realității, și a fost emis drept urmare a recepționării de către pîrît a cererii de chemare în judecată după dată de 10 august 2015, în conținutul căreia dînsul a invocat lipsa temeiurilor de drept din ordinul de concediere nr.565 ef. din 03 august 2015.

Sau, drept răspuns la argumentele invocate în cererea de chemare în judecată, angajatorul prin ordinul de completare a ordinului de concediere a suplinit temeiurile de drept ale concedierii prin sintagma „în baza art.47 alin.(1) lit. k) (pentru comiterea unei încălcări grave) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului”.

Solicită anularea ordinului nr. 565 ef. din 03 august 2015 emis de Inspectoratul General de Poliție cu privire la concediere, anularea ordinului nr.579 ef. din 05 august

2015 privind completarea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr.565 ef. din 04 august 2015, restabilirea în funcția de Inspector al Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției Securitate publică a Inspectoratului de poliție Dubăsari, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 12 noiembrie 2015 acțiunea a fost admisă parțial, fiind anulat ordinul nr. 565 ef. din 03 august 2015 și ordinului nr.579 ef. din 05 august 2015 emis de Inspectoratul General al Poliției, restabilit Pogreban Dorin în funcția de inspector Serviciul supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Dubăsari, începând cu 03 august 2015, obligat Inspectoratul General al Poliției să calculeze și să-i achite lui Pogreban Dorin salariul pentru absența forțată de la serviciu începând cu data de 03 august 2015 pînă la data de 12 noiembrie 2015 și încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Pogreban Dorin prejudiciul moral în sumă de 1 000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016 a fost admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că la data de 19 iulie 2015, Pogreban Dorin a lipsit nemotivat de la serviciu și a reținut că chiar și dacă ziua respectivă a fost zi de duminică conform graficului de lucru al angajaților din subdiviziunea în care activa Pogreban Dorin, aprobat de conducerea Inspectoratului de Poliție Dubăsari pentru luna iulie 2015, Pogreban Dorin urma să fie implicat în serviciul ordinar la Sectorul de poliție nr. 3 (Cocieri).

La fel, instanța a remarcat că în tabelul de evidență a timpului de muncă pentru luna iulie 2015, ziua de 19 iulie 2015 este indicată ca zi de odihnă, din motiv că Pogreban Dorin nu a s-a prezentat la serviciu în ziua respectivă conform graficului de lucru al angajaților subdiviziunii, în care ultimul activa.

Iar, reținînd raportul din 16 iulie 2015 prin care reclamantul a solicitat acordarea concediului pentru perioada 18 iulie 201 - 21 iulie 2015, instanța de apel a concluzionat că, Pogreban Dorin a cunoscut despre faptul că la data de 19 iulie 2015 urma să se prezinte la serviciu.

A mai stabilit instanța că Pogreban Dorin a plecat în concediu necătînd la faptul că raportul de acordare a concediului nu a fost acceptat de către conducătorul subdiviziunii, - șeful IP Dubăsari, iar în acest sens nu a fost emis un ordin, și a conchis că IP Dubăsari corect a calificat absența reclamantului la serviciu la data de 19 iulie 2015 ca abatere disciplinară.

La fel, reflectînd dispozițiile pct. 36 (l) din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.502 din 07 iulie 2013, în conformitate cu care absența fără motive întemeiate de la serviciu constituie abatere disciplinară, instanța de apel a menționat că sancțiunea aplicată lui Pogreban Dorin pentru abaterea disciplinară comisă este legală și întemeiată, iar ordinul de sancționare disciplinară nr. 565 ef. din 03 august 2015, cît și ordinul nr.579 ef din 05 august 2015 de completare a primului ordin corespund exigențelor unor acte administrative legale, ca fiind emise de către un organ competent, conform legii și procedurii stabilite.

La 26 mai 2016, Pogreban Dorin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată a interpretat eronat legea, precum și probele din dosar.

Astfel, indică recentul că instanța de apel stabilind ziua de 19 iulie 2015 ca fiind o zi de muncă pentru el, s-a referit la existența unui grafic de lucru al angajaților din subdiviziunea care activa dînsul aprobat de conducerea Inspectoratului de Poliție Dubăsari, însă un asemenea grafic în materialele cauzei nu se conține.

Prin urmare, apreciind că instanța de apel a încălcat prevederile art. 25 alin. (1) CPC, care reglementează principiul nemijlocirii și oralității în dezbaterile judiciare și a pus la baza hotărârii judecătorești probe care lipsesc la materialele cauzei, respectiv care nu au fost administrate și cercetate în ședința judiciară, fiind astfel încălcate flagrant regulile de administrare și apreciere a probelor stabilite în art. 25 CPC și art. 130 CPC.

Menționează reclamantul că, emiterea unei hotărâri în baza unei probe necercetate și neexaminată în cadrul ședinței de judecată constituie o încălcare gravă a drepturilor procesuale civile garantate părților prin prevederile art. 56 și 60 al CPC, și anume drepturile de a examina, de a cerceta, de a se expune și a obiecta împotriva acestora.

Sau, la caz concedierea dînsului a avut loc din motivul lipsei nemotivate în ziua de 19 iulie 2015 (zi de duminică), respectiv, constatarea zilei ca fiind o zi de muncă sau de odihnă reprezintă o circumstanță importantă pentru examinarea justă a cauzei, aceasta urmînd a fi stabilită doar în baza unor probe pertinente și concludente.

Totodată, indică recurentul că instanța de apel contrar prevederilor art. 130 CPC care reglementează aprecierea probelor a omis să motiveze concluziile prin care au fost admise probele Inspectoratului General de Poliție și respinse probele prezentate în susținerea acțiunii, or, dînsul a prezentat probe pertinente în confirmarea (înscrisuri) regimului și programului de muncă care era obligat să-l respecte în calitatea sa de angajat și anume contractul individual de muncă, fișa de post, tabelul de evidență a timpului de lucru a angajaților SSP al IP Dubăsari pentru luna iulie 2015, dosarul personal, certificatului nr. 6467 din 02 octombrie 2015 eliberat de Inspectoratul de Poliție Dubăsari, ordinele de acordare a concediilor de odihnă anuale nr. 33EF din 01 august 2013 și nr. 34 EF din 15 august 2013, raportul din 16 iulie 2015 adresat șefului Inspectoratului de Poliție Dubăsari, asupra cărora instanța de apel a omis să se expună.

Consideră că instanța de apel nejustificat a apreciat și a admis doar probele și declarațiile reprezentantului Inspectoratului General al Poliției, care a invocat declarativ existența unui grafic, fără a prezenta probe incontestabile în acest sens.

Mai indică recurentul că instanța de a omis să aplice normele de drept care reglementează raportul juridic litigios și anume normele ce reglementează raporturile de muncă dintre angajator și angajat în partea reglementării timpului de muncă și a timpului de odihnă.

Astfel, indică că instanța de apel nu a aplicat prevederile normelor imperative ale Codului muncii înserate în titlul IV capitolul I și capitolul II și în special prevederile art. 95, art. 98 alin. (4), art. 101 alin. (3), (5) și art. 106 Codul Muncii, precum și prevederile art. 36 al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la

activitatea Poliției și statutul polițistului, potrivit cărora timpul de muncă constituie o clauză esențială a contractului individual de muncă și angajatorul este obligat să consemneze în scris programul de muncă și să-l aducă la cunoștință contra semnătură angajaților săi fiind inadmisibilă probarea în ședința de judecată a programului de lucru doar prin declarații verbale ale reprezentanților angajatorului.

Indică că conform legislației în vigoare, contractului de muncă și a fișei de post durata de muncă constituie 40 ore pe săptămână, iar în cazul stabilirii programului de lucru pe schimburi, acesta urma a fi inclus în regulamentul intern al unității, în contractul colectiv sau în cel individual de muncă și urma să fie adus la cunoștință salariaților cu o lună înainte de punerea lui în aplicare.

Însă, angajatorul nu a emis nici un act, dispoziție, decizie care ar stabili care anume zile ale săptămânii erau lucrătoare și care de odihnă pentru el în calitate de angajat, astfel, nefiind stabilit ziua de 19 iulie 2016 prin acte corespunzătoare ca zi de muncă, iar regulamentul intern al unității ce se conține la materialele cauzei nu conține date privind programul de muncă în schimburi.

Remarcă că conform prevederilor art. 89 alin. (2) Codul muncii în cazul soluționării litigiilor de muncă, sarcina probațiunii îi revine angajatorului care este obligat să dovedească temeinicia legalității acțiunilor sale, respectiv acestuia îi revine sarcina să probeze legalitatea stabilirii programului de muncă pentru angajatul, și inclusiv faptul aducerii la cunoștință contra semnătură a acestuia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 26 mai 2016 împotriva deciziei instanței de apel din 05 aprilie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Pogreban Dorin este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Pogreban Dorin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în referință depusă în instanța de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Pogreban Dorin asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Pogreban Dorin ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Pogreban Dorin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru